

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΤΑ "ΕΥΛΙΝΑ ΤΕΙΧΗ,"

0376
4338

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ υπήρξαμε κατ' έξοχην ναυτικός λαός. Έγραψαμε λαμπρές σελίδες δόξης επί του ύψους στοιχείου. Και έθεμελιώσαμε ένα άξεπέραστο πολιτισμό στα «ξύλινα τείχη».

Αυτή ήτο πάντοτε ή ιστορική μας μοίρα. Με τα πανιά εκάναμε την άργοναυτική έκστρατεία. Με τα πανιά έπλευσαμε στην Τροία. Με τα πανιά έστήσαμε τρόπαια στο ένδοξο σιενό της Σαλαμίνας. Με τα πανιά έστηρίξαμε επί μία χιλιετία το μεγαλείο του Βυζαντίου. Με τα πανιά και τα μπουρλότια έκερδίσαμε το Είκοσιένα την Έλευθερία.

Τους μόχθους του θρυλικού «Αβέρωφ» άγροίκησε ή Βσιλεύουσα και άνεσκίρτησε. Θαλασσινή στην γευσινή της είναι ή Ιστορία μας.

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ μεγαλουργούμε. Το δαιμόνιο φέρει την θαλασσοθρεμμένη Φυλή στην ναυτική πρωτοπορία της άνθρωπότητας. Με άλμυρα νοστιμίζει ή έθνική μας ζωή. Άνοιγοντας ύδατινους αύλακες σ' όλους τους πόντους της ύδρογείου κερδίζουμε το σφριγηλό παρόν και οικοδομούμε το εύοιωνο μέλλον. Η γαλανόλευκος άνεμίζει τις δοξασμένες πτυχές της σ' όλα τα λιμάνια του κόσμου. Έλληνες οί μεγαλύτεροι έφοπλισται της γης. Η ολική χωρητικότητα των έλληνικής πλοιοκτησίας έμπορικων σκαφών ξεπερνά τα τριάντα πέντε εκατομμύρια κόρων. Άριθμός που έκπλήσσει κάθε φαντασία.

ΑΥΤΕΣ τις ήμέρες, που έορτάζουμε την ναυτική μας έβδομάδα, δεχόμαστε την πρόκληση από την άλλη όχθη του Αιγαίου. Οί άγαρηνόί έποφθαλμιούν την γαλανή μας θάλασσα και άποθρασύνονται. Οί βάρβαροι άπ' τις τουραννικές στέπες προβάλλουν Ιταμοί ξαιά στον δρόμο μας και άπειλούν. Ένώ έτοιμάζονται να άποστειλουν προς έρευνες δι' έπίσημους κοιτασμάτων πετρελαίου το σεισμολογικό τους σκάφος «Χόρα», διακηρύσσουν άναισχύντως ότι «το Αιγαίο είναι φυσική προέκταση της μικρής Ασίας», δηλαδή ούτε λίγο ούτε πολύ ίδική τους θάλασσα μαζί με τα νησιά και τα πετρέλαια...

ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ πλέον έξεχείλισε. Δεν ώφρλει σε τίποτε «ή άψυγος» στάσις μας. Μάλλον εκλαμβάνεται άπ' τους άγροίκους της άνατολίας ως άδυναμία. Και ένισχύει τις άρπακτικές τους διαθέσεις.

Ός έδώ λοιπόν και μη παρέκει! Όρθηοί, άτρόμητοι, άποφασιστικοί! Να φράξουμε με τα «ξύλινα τείχη» μας στις άνατολικές έσχατιές του Αιγαίου τον δρόμο στους βαρβάρους. Αυτή την ώρα, που πραγματοποιούμε το προσκλητήριο του άγνωστου Νιύτου, να προσκαλέσουμε όλους τους ναυμάχους και θαλασσολύκους της Φυλής. Με τον δαυλό στο χέρι καταπάνω τους! «Να διώξουμε τους Τούρκους στην Κόκκινη Μηλιά». Τόν ιερό μας άγώνα θα κατευθύνη ή Υπέρμαχος Στρατηγός. Έμπρός! Όλόρθηοί, άτρόμαχοι!

Κήρυξ του Πνεύματος είναι ο Κύριος. Μέσα εις την τύρην και τον κυκεώνα των γηϊνων επιθυμιών και φροντιδων μας υπενθυμίζει το αϊώνιον πεπρωμένον μας. Μας υπενθυμίζει, ότι εμμεθα μοιραίοι ταξιδιωται. Κάποιον άόρτητον σκάφος διά μέσου του πελάγους του προσκαίρου τούτου κόσμου μας μεταφέρει πρόσ τον λιμένα της αιωνιότητος. Άλλά ο Κύριος δεν είναι μονομερής και μονόπλευρος. Είναι ο κατ' έξοχην ρεαλιστής και προσγειωμένος Διδάσκαλος.

Υπενθυμίζει τον Ούρτανόν, αλλά και δεν διαγράφει την γην. Διδάσκει τινη τρόπον θα γίνωμεν ούρανοπολίται. Άλλά και δεν λησμονεί, ότι εμμεθα και πολίται του περαστικού τούτου κόσμου. Διότι έργον του Θεου είναι και ο μάταιος τούτος κόσμος. Πρέπει άπωσθήτοτε να υπέρηθ κανείς εις τον κόσμον τούτον διά να ύπαρξη και εις την πέραν των γηϊνων ζωήν. Ο κόσμος αυτός είναι ή πύλη διά της οποίας εισέρχεται κανείς εις τον άφθαρτον κόσμον του Θεου. Και όταν κανείς προετοιμάζει τον έαυτόν του διά να τον κάνει πολίτην της Βσιλείας

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Κασθροσίας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Οΐδεν ο Πατήρ υμών ο ούράνιος ότι χρήζετε πάντων τούτων» (Ματθ. 6,32)

του Θεου, τον κάμνει ταυτοχρόνως τύπον και υπογραμμών άμέμπτου πολίτου εις τον κόσμον αυτόν. Διά την τύχην του πλάσματος Του εις την παροδικήν αυτήν φάσιν της ζωής, φροντίζει ο Πλάστης. Αυτό μας ένευ ή διαβεβαίωσις του: «Οΐδεν ο Πατήρ υμών ο Ούράνιος, ότι χρήζετε άπάντων τούτων» Γνωρίζει ο ούράνιος Πατήρ σας, ότι έχετε ανάγκην όλων τούτων. Χρειάζεται μια έξηγησις διά να πεισθη κανείς. Δάρον Θεου είναι το σώμα μας. Και είναι ή σέγη της ψυχής μας, της πνοής αυτής του Δημιούργου. Νχόν, Έκκλησίαν χαρακτηρίζει το σώμα μας ο Άπόστολος Παύλος. Και ένας Ναός είναι αγαπητός εις τον Θεόν. Όσοι λόγω έπιστημονικής ειδικότητος έχουν άσχοληθη και άσχολούνται με την άνατομίαν και την μελέτην του ανθρώπινου σώματος πληροούνται θαυμασμού. Διακηρύσσουν άνεπιφυλάκτως, ότι είναι πλαστούργημένον

με την μεγίστην σοφίαν, λεπτολογίαν, προνοητικότητα και καλλιτεχνικότητα. Όμοίως θαυμάζουν και εκείνο, το όποιον ζωογονεί το σώμα, την ψυχή. Δεν είναι έρατη ή ψυχή. Άλλά βλέπομεν τα άποτέλεσματα της. Τούτα είναι άρκετά να μας πεισουν, άν εμμεθα καλόπιστοι άνθρωποι, ότι πρέπει να υπέρηθ. Διότι πώς το υλικόν σώμα παράγει, άποτελέσματα πνευματικά όπως είναι ή σκέψις, ή ιδέα; Το πνευματικόν προϋποθέτει και πηγήν πνευματικήν. Και δεν είναι άλλη από την ψυχήν και άς μη το δολογούν όλοι. Η ψυχή δίδει ζωήν εις το σώμα. Η ψυχή δίδει νόησιν εις τον έγκέφαλον. Η ψυχή γεμίζει με συναισθήματα την καρδίαν μας. Η ψυχή είναι ο έμπνευστής όλων εκείνων που κατασκευάζουν τα χέρια. Η ψυχή είναι ο φορέας της μεγαλοφίας. Άξιοθαύμαστος λοιπόν είναι ο άνθρωπος και ως σώμα και ως ψυ-

χή. Έτοι έξηγείται και το (διαίτερον και συνεχές ένδιαφέρον του Θεου δι' ήμας. Και είναι φυσικόν και αυτόνοητον να ένδιαφέρεται κανείς διά την τύχην εκείνου το όποιον κατασκεύαζει και μάλιστα με πολλήν φροντίδα και αγάπην. Και ο Θεός δεν είναι άτασκαευτής μόνον. Άλλά υπέρνω όλων είναι φιλόστοργος πατήρ. Αυτήν την ιδιότητα του Θεου ως πατήρ; μας μεταγροίχεται ο Κύριος ως έπιχειρηματία να μας πείση να παραδεχθώμεν, ότι ένδιαφέρεται πολύ διά τας τύχας μας. Ένδιαφέρεται διά τα προβλήματα μας και διά κάθε τι που μας είναι άπαραίτητον. «Οΐδεν ο Πατήρ υμών ο Ούράνιος, ότι χρήζεται πάντων τούτων.» Πόσον πειστικός είναι και ο λόγος του Πνεύματος του Άγίου ο διατυπωθείς διά του Άποστόλου Παύλου. «Εί ο Θεός υπέρ υμών, τίς καθ' ήμών; Ός γε του ίδιου Υιου ούκ έφείσατο, αλλά υπέρ υμών πάντων παρέδωκεν αυτόν, πώς ουχί σνν αύτω τα πάντα χαρήσεται;» Έάν ο Θεός είναι προστάτης μας, ποιος είναι ο Ισχυρότερός του διά να τον νικήση και να

Συνέχεια εις την 4ην σελίδα

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΕΝΑΣ ΦΟΡΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ο ΔΗΜΟΣ Πολυγύρου πραγματοποιεί περιορισμένα έσοδα κάθε χρόνο. Τα ελπιρατόμενα χρήματα δεν φθάνουν διά να αντιμετωπισθούν και αυτές οι τρέχουσες άνάγκες άκόμη. Δι' επενδύσεις δεν άπομένει ούτε δραχμή.

Στην περιοχή όμως του Δήμου Πολυγύρου είναι έγκατεστημένα και λειτουργούν τα μεταλλεία της Γερακινής και του Πατλιδα. Παλαιότερα, όπως πληροφορούμεθα, ο τότε Δήμαρχος κ. Άθαν. Καραγκάνης είχεν έπιτύχει να ελπιραττείται επί του τιμολογίου ένα ποσοστό από τις έν λόγω έπιχειρήσεις υπέρ του Δήμου. Άλλ' άργύτρα—άγνωστο διά ποιους λόγους—οί έταιρίες έπαυσαν να πληρώνουν τον φόρο αυτό.

Είναι σκόπιμο και άναγκαίο να επαναφερθη έν Ισχύι ο φόρος αυτός, ένω δεν θα έπιβαρύνη σημαντικά τις έπιχειρήσεις, θα ένισχύη σοβαρώς τις προσπάθειες του Δήμου διά κάτι καλύτερο. Προς την κατεύθυνσιν αυτή άς κινηθούν οι άρμόδιοι διά να έξασφαλίσουν ένα πάγιο έσοο στον Δήμο Πολυγύρου.

ΝΑ ΕΠΙΧΥΘΗ ΠΛΗΡΗΣ ΦΩΣ

ΤΟΝ ΠΡΑΞΜΕΝΟ Σεπτέμβριο διετάχθη ή διακοπή των έργων σέ άνεγειρόμενες επί της παραλίας Γερακινής—Καλυβών οικοδομές. Ηδη όμως σέ μερικές έξ αύτων, κατά πληροφορίες που έχομε, επαναρχίζουν οικοδομικές έργασίες. Οί ένδιαφερόμενοι προβάλλουν τον άπίθανο δι' ευνόμιούμενο Κράτος Ισχυρισμό ότι τοϋτο γίνεται με προφορική άδεια...

Και ή μόν Άστυνομία κάνει τη δουλειά της, όπως πάντοτε. Ένιους εκ τούτων οδήγησιν ήδη στην Δικαιοσύνη. Άλλά άδυνατοίμε να συλλάβουμε το νόημα του άνωτέρω Ισχυρισμού. Υπάρχει σιωπηρά συναίνεσις διά την συνέχισιν των έργων; Και ποιος την παρέχει; Άν ναι, διατί το Κράτος δεν άναλαμβάνει εϋθύς; την εϋθύνη των πράξεων του; Και διατί αφήνει εκτεθειμένους στον κίνδυνο διώξεως τους ένδιαφερόμενους; Άν όχι, πώς άνέχεται την προβολή παρομοίου Ισχυρισμού, που καταρρακώνει το κύρος του;

Είναι άνάγκη να επιχυθη πλήρες φως στην υπόθεσιν. Η Κρινή Γνώμη θέτει τα έρωτήματα αυτά και άξιώνει άπάντησιν. Και κυρίως άπαιτεί προστασία των αγιαίων και παραλιών της Χαλκιδικής από κάθε βέβηλο χέρι. Όπου ύπάρχει.

ΔΙΑ ΤΟ ΚΤΕΛ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΚΙΑ μέχρι το Πηγαδάκι, που είναι το ότερο των Συκιωτών, ή άπόστασις είναι τέσσαρα χιλιόμετρα. Έπειδή όμως, κατά τις πληροφορίες, που μας παρεσχέθησαν, δεν ύπάρχει έγκριμένη από το ΚΤΕΛ στάσις, οί έπιβάτες πληρώνουν το εισιτήριο, που θα κατέβζαν, αν μετέβαιναν στο Καλαμίτσι, το όποιο εύρίσκεται δώδεκα χιλιόμετρα από την Συκία. Πληρώνουν δηλαδή διά την διαδρομή Συκίας—Πηγαδακίου δραχμές ένδεκα (11).

Εύρίσκομαι άδικαιολόγητο την ελπιραξιν τέτοιου εισιτηρίου διά το Πηγαδάκι. Το ΚΤΕΛ να καθιερώση στάσιν στο Πηγαδάκι και να προσαρμόση το ύψος του εισιτηρίου κατ' αναλογία της άποστάσεως. Αυτό είναι το σωστό.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΤΕ

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ και αξιόλογος κοινότης είναι και κόμβος συγκοινωνιών ήμπορει να χαρακτηρισηθ. Καί πολλοι είναι εκείνοι, που τον έτιςκέπονται ή διέρχονται δι' αυτόν. Και σοβαρές ά άγκες τηλεφωνικής έπικοινωνίας κατ' άμεσο τρόπο παρουσιάζει.

Ο ΟΤΕ πρέπει να προσέξει αυτά τα δεδομένα. Και να συνδέη τον Άγιο Πρόδρομο το ταχύτερο με το αυτόματο κύκλωμα της Χαλκιδικής.

Συνέχεια εις την 4ην σελίδα

